

ANASTASII

GERMONII I. C.

CIVIS ROMANI,

ARCHIDIAconi TAURINENSIS,
& Protonotarij Apostolici,

DE SACRORVM IMMVNITATIBVS Libri Tres:

In quibus de auctoritate, potestate, ac quamplurimis immunitatum privilegijs, quæ personis, locis, & rebus sacris, non solum diuino, & Pontificio, sed Imperiali, atque ciuili, quinimmo ethnicorum iure, concessa sunt, copiose agitur. Plures item loci vtriusque iuris deprauati restituuntur, controuersi conciliantur, obscuri explicantur, libertasq. ecclesiastica in splendorem suum vindicatur.

Eiusdem de Indultis Apostolicis Tractatus.

Ad quædam faciliorem / sive SUMMÆ exactissimæ FRANCISCO AVANTIO; ciuë Veneto elaboratæ, singulisq. materijs accommodatæ, nec non suis numeris distinctæ, ita vt breui compendio vniuersum opus comprehendant, in communem studiosorum vtilitatem prodeant.

CVM REEVM, QUÆ NOTATV DIGNÆ VISÆ SVNT, FLENCHO ABSOLVTISSIMO,
ab eodem AVANTIO elaboratæ.

AD GREGORIVM XIII. PONT. MAX.

R O M A E

Ex Typographia Apostolica Vaticana. M. D. XCI.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM

SANCTISSIMO PATRI
 GREGORIO XIII.
 S. R. ECCLESIAE SUMMO,
 ATQUE OPTIMO PONTIFICI
 ANASTASIUS GERMONIVS
 FELICITATEM.

LIBRIS meis de Sacrorum Immunitatibus absolutis,
 GREGORI Pont. Beatissime, cum diu mecum ipse
 cogitasset, sub cuius nomine praecipue in publicum
 prodire deberent; ancipitem animum meum exce-
 perunt tua diuina merita, recensq. de te factum iu-
 dicio; cum dissentientibus Patribus de eo, qui
 Urbano vita functo, successor dandus esset, tu vnus hisce proximis
 comitijs inter tot praclarissima Ecclesiae lumina, totius sacri Col-
 legij consensu electus es, in quo animi dissidentes conciliarentur,
 desideriaq. omnium, ac consilia quiescerent; tu vnus, inquam,
 diuino inspirante numine, dignus visus es, cui summi sacerdotij
 cura traderetur, Apostolicaeq. nauis gubernacula tuto crederentur,
 vt quem non modò gentis splendor, multiplex eruditio, libe-
 ralitas, & excellentes in omni genere virtutes commendarent,
 sed in ecclesiastica doctrina, & consuetudine etiam versatum
 religio, vitae innocentia, mansuetudo eo honore maximè di-
 gnum facerent; hoc praesertim tempore, quo Christianus orbis
 impiorum procellis, quasi vento, iactatus, in tui similem oculos con-
 uertens, suis calamitatibus solatium, vulneribusq. medelam expe-
 ctat. Quae virtutes, cum vbique gentium satis notae, bonos om-
 nes in spem magnarum rerum adduxerint; me in primis, qui eas iam-
 pridem contemplatus sum, ita affecerunt, vt hosce labores meos
 tuo nomini, quo nihil in terra sanctius, & angustius, nuncupan-
 dos duxerim; tum vt, Pater sanctissime, de summo isto tibi feli-
 citer delato Pontificatu gratularer, tum etiam, vt personarum,
 ac rerum sacrarum priuilegijs, quae iam iam obsolescere, ac pe-
 rire ceperunt, fortem, & pium propugnatorem pararem: qui
 alias libertatem ecclesiasticam contra omnem altitudinem (vt ait
 Apostolus) extollentem se aduersus scientiam Dei, acerrime
 semper tutatus sis, praesertim, dum Cremonensem populum pa-
 uisti, nimirum exultimans, esse verè magnificum, & excel-
 sum,

ANASTASII
GERMONII I. C.
ARCHIDIACONI TAVRINENSIS,
ET PROTONOTARII APOSTOLICI.

De Auctoritate, Potestate, & Immunitatum privilegijs, quæ ethnici, præsertim
Romani, sacerdotibus, templis, ac eorum bonis concesserunt.

LIBER PRIMVS.

SVMMA EX PROEMIO.

- 1 Falsa opinio circa immunitates sacrarum adium, quæ suos auctores ad perniciem trahit.
- 2 Sacerdotes etiam apud Gentes in maximo honore habiti sunt.
- 3 Privilegia sacerdotibus concessa a Principibus ethnicis in Christianos ab Imp. continuata sunt.
- 4 Gentes, & se multos deos coluerunt, unum tamen Deum tantum esse arbitrata sunt.
- 5 Zeno philosophus natura Dei partes tribuit, quod censuerunt & alij philosophi.
- 6 Gentes Deum humana forma carere crediderunt.
- 7 Prudentes, quamuis multos deos coluerint, multos tamen esse non putauerunt.
- 8 Beneficia heroum multitudinè deorum causam dederunt.
- 9 Dona diuina Dei nomen consecuta sunt apud ceteras gentes.
- 10 Pluribus ut prodesse poeta, plures deos prodiderunt.
- 11 In varijs dy: unum Deum coluit antiquitas.
- 12 Quæ Gentes vicium Deum ignorarunt, deos tamen venerandos esse existimauerunt.
- 13 Persæ, & Germani prisca dy: templa non excitarunt, mundum deorum templum esse dicentes.
- 14 Romani maximam in construendis, ornandis, & consecrandis delubris diligentiam adhibuerunt.
- 15 Sacerdotes ab ethnicis creati sunt, ut sacra administrarent, proq. populo precarentur.
- 16 Sacerdotes in maximos, medios, & minimos distincti sunt.
- 17 Plurima beneficia collata sunt sacerdotibus, ut religioni vacarent.
- 18 Potestas iuris dicendi, & interpretandi sacerdotibus est permissa.
- 19 Sacerdotes non obediens interdicerent, interdictiq. pro impijs habebantur, & deuocabantur.

PRO O E M I V M.

RECENS opinio est, eaq. non modo eorumdam ex plebe hominum, sed
ciuium etiam nonnullorum magistratuum firmata contentu, sacras
ædes, earumq. præfides, & ministros nullam a ciuium legum latoribus
habere prærogatiuam, nullum privilegium, nullaq. immunitatis
beneficia. Si vero quidquam habent, sicut se habere palam profiterentur,
a semetipsis, ut inquit, habere constat. Namque per dioceses Episcopi aliqua,
per provincias Archiepiscopi multa, per tractus Patriarchæ plura, omnia
denique per vniuersam tetraurum orbem Rom. Pontifices concesserunt. Et horum licet
multiplici beneficio aucti maximæ hodie sint auctoritatis, & dignationis: olim tamen
nulla eis erat potestas: nulla auctoritas: nulla dignitas: immunitas nulla. Quæ falsa opi-
nionæ sit profecto, ut eisdem interdum ciuiles magistratus, uti Reip. ac principum viro-
rum, quorum partes inueniunt, causam facere videantur meliorem: haud pudeat Ecclesiar,
sacerdotumq. immunitati obistere, ac omnino aduersari. Turpis quidem res, & pestifera,
si modo est ulla, quæ facile ad peiorem longe pertinaciam possint induci. Itaque cum
otio abundarem, & abesse a ciuitate Augusta Taurinorum mihi per aliquot dies liceret,
neque Romæ multum esset negotij, tum ipsius Christianæ Reipub. causâ opinionem hanc,
& si recentior, insitam tamen, ex hominum mentibus extirpandam putauim: magni exi-
sumans

ANASTASII
GERMONII I. C.

CIVIS ROMANI,

ARCHIDIACONI TAURINENSIS,
& Protonotarij Apostolici,

TRACTATUS DE INDULTIS
Apostolicis, siue de facultate collatiua.

*QUAE SYMMORVM PONT. INDVLTENTIA S. R. E. CARDINALIBVS
super beneficijs vacantibus, ac Sedi Apostolice quoquomodo reservatis, concedi consuevit.*

Ad quorum plenorem cognitionem indultum a Sanctiss. Romano Pontifice, SIXTO V.
Hieronymo Cardinali Ruuereo concessum, tanquam omnium Indultorum
exemplar, diligenter examinatur.

*CVM SYMMIS EXACTISSIMIS AC PER NVMEROS DISTINCTIS,
à FRANCISCO AVANTIO, cine Veneto elaboratis.*

AD HIERONYMV M MATTHAEIV M
S. R. E. Diaconum Cardinalem amplissimum.

R O M A E

Ex Typographia Apostolica Vaticana. M. D. XC.

R E G I S T R V M .

★ A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z .

Omnes sunt Terniones demptis z. & epistola dedicatoria ad Illustrissimum
Cardinalem Matthæium, Duernionibus.

R O M Æ

Ex Typographia Apostolica Vaticana.

M. D. X C I